

сил — створити такі умови і таке суспільство, за яких людина матиме гідне та якісне життя, а не право на них. Вступаючи в боротьбу за «права», ми повинні пам'ятати (і говорити про це!), що ми боремося за власне життя. Формуючи дискурс «справжніх свобод», ми підриваємо фундамент ліберального суспільства з його «правами-гарантіями» і створюємо суспільство, де легітимність забезпечуватиметься гідним людським життям, а не обіцянками такого життя.

Отже, суть у тому, щоб боротися за свої інтереси. Окремим випадком останнього є свободи, які можуть бути розширені при належному балансі сил пригноблених і гнобителів. Проте кінцевий інтерес кожного полягає в гармонії інтересів усіх, суспільстві взаємодопомоги, де не буде потреби в законі. Захищаючи сьогодні наші свободи, ми повинні пам'ятати, що їх реальна і найширша реалізація можлива лише в суспільстві без примусу та експлуатації людини людиною.

Література.

1. Бандурка О. М. и др. Історія держави та права зарубіжних країн: підручник. – 2020.

2. Воронянський О. В. Становлення системи державної влади в Україні як результат боротьби груп інтересів // Вісник Харківського національного університету імені ВН Каразіна. Серія: Питання політології. – 2011. – №. 18. – С. 128-134.

3. Воронянський О.В. Основи правознавства: Навчальний посібник/ О.В.Воронянський, Г.В.Борисов, Ю.В.Зайончковський. – Х.: Парус, 2005. – 368 с.

4. Kobelieva D., Moisieiva N., Omelchenko H. Capitalism and modern society in the historical and philosophical concept of YN Harari. – 2020.

5. Lohvynenko Y. S. Історія держави і права України: практикум. – 2017.

6. Моїсеєва Н. І., Омельченко Г. Ю. Комунікаційна діяльність в структурі соціально-комунікаційного знання. – 2017.

7. Пилипенко С. Г. Модуси сучасної культури в інформаційному просторі / С. Г. Пилипенко // Сучасне суспільство. — 2013. — Випуск 1. — С. 120–128.

Науковий керівник
д. екон. наук Моїсеєва Н.І.

Моголівець А.С

Державний біотехнологічний університет

ФОЛЬКЛОРНЕ ВИХОВАННЯ СУЧАСНОЇ МОЛОДІ

Національна система виховання ґрунтується на міцних підвалинах культури рідного народу минулих епох і сучасності і саме вона найбільшою мірою сприяє соціальному престижу інтелектуальності, освіченості та інтелігентності як складників духовного виховання сучасної молоді.

Головна мета національного виховання на сучасному етапі - передання молодому поколінню соціального досвіду, багатства духовної культури народу,

його національної ментальності, своєрідності світогляду й на основі цього формування особистих рис громадянина України (національної самосвідомості, розвиненої духовності, моральної, художньо-естетичної, правової, трудової, фізичної, екологічної культури), розвиток індивідуальних здібностей і талантів.

Національна система виховання створює умови для розвитку і розквіту природних задатків і талантів кожної людини, формування духовного потенціалу – найвищої цінності нації, держави. Національне виховання, яке гармонійно вписується в життєдіяльність рідного народу, поступово формує в підростаючих поколіннях всі компоненти духовності, яка передається дітям від батьків, дідів і прадідів, поглиблюється, збагачується в умовах сучасного буття нації.

У процесі реалізації національного виховання формується така система основних компонентів духовного світу особистості: національна психологія, національний характер і темперамент, національний спосіб мислення, народна мораль, етика, народна естетика, народна правосвідомість, національна філософія, національний світогляд, національна ідеологія, національна свідомість і самосвідомість.

Одним з напрямів національного виховання є фольклор. У ньому відображена багатогранна і глибока душа народу, його духовне багатство. У фольклорі – першовитоки оригінального світосприймання, самобутнього тлумачення явищ природи і людського життя. У Думах, піснях, прислів'ях і приказках, скоромовках, лічилках та інших фольклорних перлинах у високопоетичній і глибоко ліричній формі відображено весь культурно-історичний, мистецький шлях українського народу та духовне виховання сучасної молоді.

Фольклорне виховання пробуджує любов до життя, енергію національного творення, і теплоту серця, і ніжність душі. Припадаючи спраглими вустами до фольклорних джерел, молодь сповнюється світлими дерзаннями, устремліннями утверджувати в житті добро, правду, красу. Фольклорні засоби сприяють формуванню всеосяжності її глибини української душі, її ліризму і романтичної піднесеності.

Література.

1. Данченко І. А., Моїсеєва Н. І. Методологічні і методичні основи підготовки студентів вищих аграрних навчальних закладів за спеціальністю Туризм // Вісник Харківського національного технічного університету сільського господарства імені Петра Василенка. – 2017. – №. 188. – С. 82-91.

2. Добрава С., Омельченко Г. Ю. Проблеми мотивації навчання у вищій школі. // Матеріали студентських наук. праць кафедри ЮНЕСКО "Філософія людського спілкування" та соціально-гуманітарних дисциплін. Вип. 2. Харків : ХНТУСГ- с. 19-22.

3. Нанка О., Моїсеєва Н. Національно-патріотичне виховання студентської молоді (з досвіду виховної роботи Харківського національного технічного університету сільського господарства імені Петра Василенка) // Новий Колегіум. – 2018. – №. 3. – С. 20-26.

4. Омельченко Г. Ю. Фактор національної ідентичності в державотворенні епохи модерну. // Українське державотворення: історичний аспект: матеріали Всеукраїнської наукової конференції. Харків, 28 травня 2021 р. – Харків:ХНПУ імені Г. С. Сковороди, 2021. – с. 211-213.

Науковий керівник
канд. ек. наук, ст.викл. Омельченко Г.Ю.

Момот Г.

Державний біотехнологічний університет

ФОРМУВАННЯ МОРАЛЬНИХ ЯКОСТЕЙ ЯК ЗАПОРУКА МОРАЛЬНОЇ СВІДОМОСТІ

Головною метою морального виховання на сучасному етапі є цілеспрямований свідомий процес формування гармонійної особистості, що включає гуманність, працелюбність, чесність, правдивість, дисциплінованість, почуття відповідальності, власної гідності, виховання патріотизму, любові до Батьківщини. На цій основі формуються особистісні риси людини, які включають в себе національну самосвідомість, розвинену духовність, моральну, художньо-естетичну, правову, трудову, фізичну, екологічну культуру, розвиток індивідуальних здібностей і таланту.

Нині, коли в Україні обрано курс на побудову гуманного демократичного суспільства, що передбачає культ Людини і Народу, гуманні та демократичні відносини між людьми в усіх сферах життя, питання морального виховання виходять на одне з перших місць у системі виховання. Пріоритетними напрямками реформування виховання в нашому суспільстві є:

- утвердження принципів загальнолюдської моралі — правди, справедливості, патріотизму, доброти, працелюбності, інших добродійностей;
- прищеплення шанобливого ставлення до культури, звичаїв, традицій усіх народів, які населяють Україну;
- виховання духовної культури особистості; створення умов для вибору нею своєї світоглядної позиції;
- формування глибокого усвідомлення взаємозв'язку між ідеями свободи, правами людини та її громадянською відповідальністю.

Виховання моральної свідомості нерозривно поєднане із формуванням у дітей, підлітків і молоді оцінювання ставлення до явищ дійсності, яке виявляється в актах поведінки і служить її мотивом.

Обов'язок педагогів — формувати в у дітей тільки такі звички поведінки в колективі, в сім'ї в суспільстві, які відповідають вимогам моралі.

Формування моральної свідомості, почуттів і звичок — це єдиний процес, наслідок якого є створення морально повноцінної, духовно багатой і щасливої людини нового світу.

Завдання педагога — створювати всією системою засобів виховного впливу такі моральні відносини, при яких би дитина переживала задоволення від